

Sygn. akt VIII U 2410/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2014 r. w Gliwicach

sprawy T. O. (O.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania T. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 26 sierpnia 2013 r. **nr** (...) SP (...)5 (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje odwołującemu prawo do emerytury górniczej od dnia 14 listopada 2013r.

(-) SSO Jolanta Łanowy

Sygn. akt VIII U 2410/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) odmówił T. O. przyznania prawa do emerytury górniczej wskazując, że nie spełnił on warunków do jej uzyskania, ponieważ nie udokumentował wymaganego okresu 25 lat pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pod ziemią.

Odwołanie od tych decyzji złożył ubezpieczony T. O. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Dodatkowo wskazał, że do pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pod ziemią nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia od 1 marca 1991r. do 14 lutego 1996r. z uwagi na brak miesięcznego wykazu dniówek przepracowanych pod ziemią.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. O., urodzony (...), w dniu 12 sierpnia 2013r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm).

Na podstawie znajdujących się w aktach rentowych ubezpieczonego zaświadczeń zakładów pracy i świadectw pracy organ rentowy uwzględnił mu do dnia 6 sierpnia 2013r. 20 lat i 2 dni pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pod ziemią, i ostatecznie zaskarżoną decyzją z dnia 26 sierpnia 2013r. załatwił wniosek odmownie.

ZUS nie zaliczył ubezpieczonemu, jako pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pod ziemią, okresu od 1 marca 1991r. do 14 lutego 1996r. z uwagi na brak jednoznacznego udokumentowania wykonywania pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią.

Sąd ustalił, że ubezpieczony od 4 stycznia 1988r. do 31 lipca 1998r. był zatrudniony w B. Spółce (...) w B..

W spornym okresie od 1 marca 1991r. do 14 lutego 1996r. był zatrudniony na stanowisku sygnalisty pod ziemią w dziale szybowym i faktycznie wykonywał prace sygnalisty w szybie (...). Był to szyb wydobywczy, którym transportowano urobek. Praca sygnalisty polegała na załadowywaniu urobku i obsłudze szybu, w tym urządzeń takich jak skipy, wywroty.

Wszystkie te prace wykonywane były pod ziemią na poziomach od 400 do 600 metrów pod ziemią. Ubezpieczony nie wykonywał żadnych prac na powierzchni.

W spornym okresie z ubezpieczonym pracowali P. P. i A. P., którzy pracowali jako ślusarze pod ziemią w dziale szybowym. Pracę wykonywali razem z odwołującym w jednej brygadzie. Pracę wykonywali na 3 zmiany, przy czym zawsze pracowali na tej samej zmianie. Zakład pracy nie prowadził ewidencji zjazdów dla sygnalistów i ślusarzy pod ziemią. Pobór znaczka na zmianie oznaczał zjazd pod ziemię. Świadkowie i ubezpieczony codziennie zjeżdżali pod ziemię.

Powyższy stan faktyczny ustalił Sąd na podstawie: zeznań świadków: P. P. i A. P. (zapis rozprawy z dnia 7 stycznia 2014r. 8 min. 39 sek. – 20 min. 55 sek.), wyjaśnień odwołującego (zapis rozprawy z dnia 25 lutego 2014r. 3 min. 2 sek. – 11 min. 37 sek.), akt osobowych ubezpieczonego (koperta – k. 26 a.s.) oraz akt emerytalnych odwołującego dołączonych do akt sprawy.

Sąd dał w całości wiarę świadków: P. P. i A. P. i wyjaśnieniom odwołującego, ponieważ są one obiektywne, logiczne, wzajemnie się pokrywają i znajdują pełne potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebranym w sprawie. Za ich wiarygodnością przemawia fakt, że P. P. i A. P. byli zatrudnieni razem z odwołującym i stąd charakter jego pracy jest im dobrze znany.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego T. O. zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm).

Zgodnie z art. 50 e ustawy prawo do górniczej emerytury, bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, przysługuje pracownikom, którzy pracę górniczą wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem ust. 2.

Do okresów pracy górniczej, o której mowa w ust. 1, zalicza się także okresy:

1)niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy albo z tytułu choroby zawodowej, za które wypłacone zostało wynagrodzenie lub zasiłek chorobowy albo świadczenie rehabilitacyjne,

2)czasowego oddelegowania pracowników, o których mowa w art. 50c ust. 1 pkt 6, do zawodowego pogotowia ratowniczego w (...) S.A. w B., w (...) S.A. Oddział (...) w L. lub w okręgowych stacjach ratownictwa górniczego

- bezpośrednio poprzedzone pracą górniczą wykonywaną pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przypadające w czasie trwania stosunku pracy.

Prawo do emerytury, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem, że pracownik nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Definicję zatrudnienia uważanego za pracę górniczą zawiera art. 50c przytoczonej wyżej ustawy.

Zgodnie z art. 50 c ust. 1 za pracę górniczą uważa się między innymi zatrudnienie:

1)pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;

2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów.

Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy mając na uwadze istniejący stan faktyczny i obowiązujące przepisy, należy przyznać odwołującemu prawo do emerytury górniczej, czy też nie i jakie są tego przyczyny.

T. O. by uzyskać sporne świadczenie, powinien spełnić wymóg posiadania co najmniej 25 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Spełnienie pozostałych przesłanek nie było sporne.

W ocenie Sądu orzekającego, postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie wykazało, że ubezpieczony na dzień 14 listopada 2013r., posiada wymagane 25 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że do takiej pracy należało zaliczyć zatrudnienie ubezpieczonego w spornym okresie. Ubezpieczony był w tym czasie zatrudniony w (...) w B..

Z materiału dowodowego wynika, że przez cały sporny okres zatrudnienia w tej kopalni odwołujący pracował wyłącznie pod ziemią przy wykonywaniu prac szybowych. Do jego zadań należał transport urobku i obsługa szybu, w tym urządzeń takich jak skipy, wywroty. Prace te były wykonywane pod ziemią na poziomach od 400 do 600 metrów pod ziemią. Ubezpieczony na powierzchnie wyjeżdżał dopiero po zakończonej dniówce roboczej. Z zeznań świadków i samego ubezpieczonego, które Sąd uznał za miarodajne, wynika jednoznacznie, że we wszystkich miesiącach w okresie spornym ubezpieczony świadczył pracę górniczą stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią, nie był w tym czasie kierowany do prac na powierzchni.

Tym samym pracę odwołującego należy uznać nie tylko za pracę górniczą, o której mowa w art. 50c ust. 1, ale również za pracę górniczą wykonywaną pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W konsekwencji należało uznać, iż odwołujący spełnia wymóg posiadania 25 lat pracy górniczej w jej kwalifikowanej formie, o której mowa w art. 50e.

Sąd orzekający podkreśla, iż brak ewidencji dniówek przodkowych nie stanowi przeszkody aby ubezpieczony udowodnił wykonywanie przez niego takiej pracy. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, zaś ubezpieczony może dowodzić swoich racji za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego.

Według oceny Sądu odwołujący T. O. spełnił wszystkie przesłanki wynikające z treści przepisów dotyczących prawa do emerytury górniczej, a mianowicie art. 50e ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) pozwalające na przyznanie mu prawa do tego świadczenia od 14 listopada 2013r., a więc od daty udowodnienia 25 lat pracy górniczej pod ziemią wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, tj. po odliczeniu okresów przebywania na zasiłkach chorobowych, co w pełni potwierdziło przeprowadzone postępowanie.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku

SSO Jolanta Łanowy

Z/

1. uzasadnienie odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu
3. kal. 14 dni lub z wpływem

G., dnia:

SSO Jolanta Łanowy

(...)